

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5159/2023
10.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар П. Петров, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, Одељење у Суботици, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1638/22 од 03.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 10.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1638/22 од 03.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици П 68/21 од 04.04.2022. године, одбијен је приговор пасивне легитимације. Тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац власник катастарске парцеле број .. у површини 1ха 30а 62м2, уписане у Лист непокретности бр. .. к.о. ..., катастарске парцеле бр. .., у површини 1ха 27а 69м2, уписане у Лист непокретности бр. .. к.о. ..., катастарске парцеле бр. .., у површини 45а 48м2, уписане у Лист непокретности бр. .. к.о. ..., катастарске парцеле бр. .., уписане у Лист непокретности бр. .. к.о. ... у сувласничком сразмеру 6739/13603 делова и катастарске парцеле бр. .., укупне површине 1ха 34а 25м2, уписане у Лист непокретности бр. .. к.о. ..., у сувласничком сразмеру 5013/14611 делова, а што је тужена дужна признати и трпети да се наведене парцеле и катастарски препишу на име и у корист тужиоца на основу пресуде, одбијен је. Обавезан је тужилац да туженој накнади парничне трошкове у износу од 90.000,00 динара, а у случају доцње са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1638/22 од 03.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408 Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је ветеринар и у његову ветеринарску амбуланту у ... долазила је ББ која је имала три пса и десет мачака, које је тужилац лечио, стим што је услуге некада наплатио, а некада не. ББ била је везана за животиње након породичне трагедије и губитка деце. Из таквог односа развило се познанство између ње и тужиоца. Дана 30.10.2009. године закључен је уговор о поклону између ББ од оца ВВ из ..., у својству поклонодавца, и АА из ..., у својству поклонопримца. У члану 1. уговора странке су констатовале да је поклонодавкиња поднела захтев за повраћај национализоване имовине и оправдано очекује да ће јој се вратити иста према Закону о денационализацији који треба да се донесе. Према члану 2. уговора о поклону, поклонодавкиња поклања поклонопримцу 1/6 од свега што јој буде враћено у будућем Закону о денационализацији, било да се повраћај врши натуралном реституцијом, било да се врши исплатом новчаног износа, а поклонопримац је овлашћен да потражује 1/6 од повраћене вредности било да се у повраћају појави поклонодавкиња, било да се појави неко од њених законских наследника, а за случај смрти поклонодавкиње до момента повраћаја. Поклонодавкиња чини уговор из намере даривања поклонопримцу који је дуги низ година бесплатно чинио услуге лечења животиња, кућних љубимаца уз уговорену обавезу поклонопримца да у случају смрти поклонодавкиње врши еутаназију спрам свих кућних љубимаца и животиња поклонодавкиње према важећим законским прописима, с обзиром да ће исте остати без могућности да их било ко храни, држи и да се брине о њима. Уговор су потписале обе уговорне стране и исти је оверен од стране Општинског суда у Бечеју под Ов број 7363/09 дана 30.10.2009. године. ББ преминула је ...2010. године у ... . Након њене смрти тужилац је извршио еутаназију животиња у складу са чланом 4. уговора о поклону. У к.о. Бачка Топола извршена је комасација 1980. године. У фонд предкомасационе масе унете су и парцеле које су биле уписане као власништво оца поклонодавкиње ВВ, који је преминуо ...1981. године, а које су ближе означене у тужби од 08.11.2019. године. Подаци о расподели комасационе масе, односно о новонасталим катастарским парцелама након реализоване комасације у власништву ВВ у к.о. Топола нису идентификовани и не постоји у званичним евиденцијама. Према налазу вештака, парцеле које су предмет тужбеног захтева су адекватне за враћање у односу на оне које су унете у комасациону масу, а биле су уписане као власништво ВВ, према Техничком упутству за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признања права и враћања земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа („Службени гласник РС“, бр. 18/91...42/98).

На тако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су о захтеву тужиоца за утврђење права својине на парцелама на основу уговора о поклону од 30.10.2009. године, одлучили применом одредаба члана 46. став 2. и 50. став 1. Закона о облигационим односима, налазећи да иако је у уговору о поклону од 30.10.2009. године, констатовано да је поклонодавкиња поднела захтев за повраћај национализоване имовине, такав захтев није означен нити чини саставни део уговора да би се могло утврдити коју имовину је пок. ББ потраживала, с обзиром да је Закон о враћању одузете имовине и обештећењу донет 26.09.2011. године, након сачињавања уговора, када је био на снази Закон о пријављивању и евидентирању одузете имовине („Службени гласник РС“, бр. 45/05). ББ ни у тренутку сачињавања уговора о поклону, а ни у тренутку смрти није била власник имовине која је њеном покојном оцу одузета у поступку национализације или у поступку комасације, тако одузету имовину није повратила у поступку предвиђеном за повраћај имовине из којих разлога је предметним уговором о поклону располагала са имовином која није њена, а уговор не садржи податке на основу којих би се имовина која је предмет уговора могла идентификовати у смислу члана 50. став 1. ЗОО. Нема ни услова за примену Техничког упутства за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта с обзиром да је исто саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признања права и враћања земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршених обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа.

По оцени Врховног суда, неосновано ревидент оспорава правилност примене материјалног права.

Уговор о поклону није регулисан нормама позитивног законодавства, на њега се примењују правна правила из параграфа 561. до 568. и 937. Српског грађанског законика, на основу члана 4. Закона о неважности правних прописа донетих пре 06.04.1941. године и за време непријатељске окупације („Службени гласник ФНРЈ“ бр. 86/46, 105/46...). Код Уговора о поклону поклонодавац даје или обећава поклонопримцу добровољно неку имовинску вредност, а поклонопримац то прима или прихвата. Између поклонодавца и поклонопримца постоји сагласност у предмету поклона и воља да се он учини, односно прими.

Одредбом члана 46. став 2. Закона о облигационим односима прописано је да уговорна обавеза између осталог мора бити одређена, односно одредива. Одредбом члана 50. став 1. истог закона прописано је да предмет обавезе одредив ако уговор садржи податке помоћу којих се може одредити или су стране оставиле трећем лицу да га одреди.

Правилно је правно схватање изражено у побијаној пресуди да уговорна обавеза није одређена ни одредива код чињенице да захтев за повраћај национализоване имовине није у уговору о поклону означен и не представља саставни део уговора тако да се не може утврдити коју имовину је покојна ББ потраживала нити уговор садржи податке на основу којих би се имовина могла идентификовати, као својина поклонодавца у тренутку сачињавања уговора или у тренутку смрти. Према садржини спорног уговора предмет поклона је национализована имовина која ће бити враћена, док се тужба заснива на чињеницама у вези са поступком комасације, без пружања доказа да је при подели из комасационе масе након реализоване комасације пок. ВВ

додељено у власништву новонастале парцеле у односу на које се поставља тужбени захтев. Осим тога, поступак комасације се спроводи по Закону о комасацији и арондацији и не може се изједначити са национализацијом непокретности.

Стога, супротно наводима ревизије уговор о поклону од 30.10.2009. године не садржи предмет уговорне обавезе који је одређен или би био одредив, а недостатак битних елемената уговора без накнаде не може представљати основу за утврђење права својине на предметним непокретностима.

Суд је имао у виду и остале наводе ревизије али је нашао да не утичу на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

На основу изложеног, применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**